

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Sporon-Fiedler m. fl. angaaende Revision af Lov Nr. 154 af 20. Marts 1918 vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m.

Ordføreren for Forespørgerne (Sporon-Fiedler): Da den højtærede Indenrigsminister den 4. Marts i Aar forelagde Lovforslaget vedrørende Avlen af Høsten 1918, betonedes meget stærkt de to Hovedformaal: Sikring af Befolkningens Ernæring og Opretholdelsen af Produktionen. Der har hos alle Rigsdagens Partier hersket fuld Enighed om begge Formaal, ikke alene om deres Berettigelse, men ogsaa om Nødvendigheden af dem. Som Ordfører for det konservative Folkeparti fandt jeg dog ved første Behandling af Lovforslaget i Folketinget den 7. Marts Anledning til at fremhæve, at med en saa stor Udskrivning af Korn vilde Landbrugets Produktion neppe kunne opretholdes, absolut ikke, hvis vi fik en Høst af lignende Størrelse eller selv noget bedre end i Fjor, og jeg udtalte, at hvis vi i et Aar til skulde fodre vore Malkekvægbesætninger som i Fjor, stod de foran en Ruin, idet de neppe nogen Sinde senere vilde kunne komme op paa fuld Ydelse igen, selv paa fuldt Foder, efter Underernæring i 2 Aar i Træk. Hvad dette vil medføre, er uoverskueligt baade for Landbruget og for hele Samfundets Økonomi.

Landet over staar der nu en Høst paa Marken, som atter i Aar for flere Egnes Vedkommende er under Middelhøst, enkelte Steder noget bedre, andre Steder ringere end Høsten i Fjor, og hertil kommer endda, at vi allerede nu desværre tør sige, at det særlig store Udbytte af Roerne, som vi i Fjor havde at støtte os til, ikke vil blive naaet i Aar. Intet Under derfor, at man nu overalt i Landbrugskredse med Bekymring ser Fremtiden i Møde saa meget mere, som ogsaa Jordens Ydeevne vil forringes, naar den animalske Gødning bliver ringere baade i kvantitativ og i kvalitativ Henseende, og da det mægtige Hjælpemiddel, vi hidtil har haft i kunstig Gødning, nu synes ganske at skulle udeblive for Kali- og Fosforsyregødningernes Vedkommende, og der kun levnes os ringe Haab om Tilførsel af tilstrækkelige Mængder kvælstofholdig Gødning. I Fjor fik vi 70 pCt. af det normale Salpeterforbrug, i Aar 40 pCt. af Forbruget i Fjor. Med ringe Mængder af animalsk Gødning og med en-

sidig Anvendelse af det ene af de for Kulturplanterne nødvendige 3 Hovednæringsstoffer, endog formindsket med 72 pCt., gaar den danske Jord uvægerligt tilbage i Frugtbarhed, i Ydeevne.

Det, der i saa høj Grad har bidraget til det danske Landbrugs høje Standpunkt og til hele Landets Velstand, er det nøje Sammenspil mellem Agerdyrkning og Husdyravl, uundværlige som de er for hinanden. Vi har set, hvorledes Svinebesætningerne omtrent er udryddede, men de kan forholdsvis hurtigt komme paa Fode igen. Anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til vore ydedygtige Malkekvægbesætninger, som det har taget Menneskealdres dygtige, maaltbevidste og ihærdige Arbejde at bringe op til deres nuværende anerkendt høje Udviklingstrin. Hvis den i Foraaret vedtagne Lov om Tvangsudskrivning af Korn skal opretholdes, vil Kvægbesætningerne yderligere formindskes til Skade ikke alene for Landbruget, men for hele Befolkningens Forsyning med Smør og Mælk. Smør er jo nu det eneste Fædtstof, vi har at ty til. Fædtet fra Svinene, de faa, der er tilbage, skal vi ikke vente os meget af. Løsenet synes nu at være: Hver Mand sin Gris. Jeg tror imidlertid ikke, at dette lader sig praktisere, og vilde det dog ikke være ganske fornuftstridigt at indrette Svinestier rundt om i Byerne, hvor Gødningen er til Besvær og rimeligvis gaar til Spilde, medens Landmændenes Svinestalde staar tomme, fordi man har taget det Korn, de har høstet paa deres egen Jord, fra dem, der bl. a. har Svineproduktion som Levevej, og som har haardt Brug for Gødningen til Opretholdelsen af Jordens Ydeevne, den Jord, som vi nu alle er henviste til, og som skal betinge hele den danske Befolknings forsvarlige Ernæring!

Prisen paa det Korn, der skal afleveres, er lavt ansat, for lavt. Vi Landmænd vilde gerne købe det tilbage og give 5, ja med Glæde 10 Kr. pr. Tønde mere, end vi faar for det, men det er ikke Prisen, vi her klager over, det er Varen, vi savner, Kornet, som er os uundværligt til — for at bruge Indenrigsministerens egne Ord — Produktionens Opretholdelse.

Det konservative Folkeparti, beklager i høj Grad, at vi ikke fandt Støtte hos Venstre i Foraaret i Bestræbelserne for at begrænse Kornudskrivningen til det absolut nødvendige, men vi kan paa den anden Side nu kun glæde os over, at vi intet Medansvar har for dette Aars Kornlov, da vi ikke har stemt for den. Her er et stort Spørgsmaal, af langt større